

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 8ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1981 ¹

**Ludwigshafener Walzmühle Erling KG και λοιποί
κατά Εύρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας**

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 197 έως 200, 243, 245 και 247/80

Περίληψη

*Διαδικασία — Παρέμβαση — Συμφέρον προς παρέμβαση — Έλλειψη
(Οργανισμός του Δικαστηρίου ΕΟΚ άρθρο 37)*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 197 μέχρι 200, 243, 245 και 247/80

LUDWIGSHAFENER WALZMÜHLE ERLING KG, Βρέμη, και λοιποί,

προσφεύγουσες,

κατά

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

έκπροσωπούμενης από:

1. τό Συμβούλιο των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων,
2. τήν Έπιτροπή των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθ' ὄν,

παρεμβαίνοντες:

1. COMITÉ FRANÇAIS DE LA SEMOULIERIE INDUSTRIELLE,
2. ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
3. SYNDICAT DES INDUSTRIELS FABRICANTS DE PÂTES ALIMENTAIRES DE FRANCE,
4. ASSOCIATION GÉNÉRALE DES PRODUCTEURS DE BLÉ ET AUTRES CÉRÉALES.

¹ — Γλώσσα διαδικασίας: ή γερμανική.

- 1 Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στή γραμματεία του Δικαστηρίου τήν 27η Φεβρουαρίου 1981, ή Gewerkschaft Nahrung-Genuß-Gaststätten, συνδεδεμένη μέ τήν Deutscher Gewerkschaftsbund (Γερμανική συνομοσπονδία συνδικάτων) και έδρευούσα στό Άμβουργο, ζήτησε νά τής έπιτραπεί ή παρέμβαση στίς συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 197 μέχρι 200, 243, 245 και 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling KG, Βρέμη, κλπ. κατά Συμβουλίου και Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πρός υποστήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών.
- 2 Τό αίτουσ συνδικάτο δηλώνει ότι επιθυμεί νά εκθέσει τό συμφέρον πού έχει στην εδδοκίμηση του αιτήματος των προσφευγουσών, διευκρινίζοντας ότι αποβλέπει στα προβλήματα πού συνδέονται μέ τή διαφορά, εκτός της αίτησεως καθαντής, ιδίως στα ζητήματα πού έχουν σχέση μέ τήν άπασχόληση. Παρατηρεί ότι πολλοί ειδικευμένοι εργαζόμενοι πού άπασχολούνται στίς προσφεύγουσες επιχειρήσεις κινδυνεύουν νά χάσουν τήν εργασία τους, ανάλογα μέ τήν έκβαση της διαφοράς, και έφιστά τήν προσοχή στό γεγονός ότι, συνεπεία του καθορισμού της τιμής του εισαγόμενου από τρίτες χώρες σκληρου σιταριου σέ υπερβολικό επίπεδο, έπηρεάστηκε άμεσα όρισμένος αριθμός θέσεων εργασίας κατά τά προηγούμενα έτη.
- 3 Τό Συμβούλιο και ή Έπιτροπή προβάλλουν άντιρρήσεις κατά της παρεμβάσεως του αίτουστος συνδικάτου για δύο κατηγορίες λόγων.
- 4 Κατά πρώτον, τά καθ' ών όργανα έφιστουν τήν προσοχή στό γεγονός ότι ή προθεσμία για τήν κατάθεση του δικόγραφου της παρεμβάσεως, πού καθορίζεται από τό άρθρο 93 παράγραφος I του κανονισμού διαδικασίας σέ τρεις μήνες, υπολογιζόμενους από τή δημοσίευση της ανακοινώσεως περί έγέρσεως της προσφυγής στην Έπίσημη Έφημερίδα, έχει έκπνεύσει για όλες τίς υποθέσεις, εκτός από τήν προσφυγή 247/80. Κατά τους καθ' ών, τό γεγονός αυτό δημιουργεί δυσχέρεια δικονομικής φύσεως, λόγω του ότι όλες οι υποθέσεις έχουν ένωθει από τό Δικαστήριο, ώστε, αν υποτεθει ή έπιτραπεί στό αίτουσ συνδικάτο ή παρέμβαση στην υπόθεση 247/80, τουτο θα άποκτουσε έμμέσως πρόσβαση σέ σειρά διαδικασιών στίς όποιες δέν μπορεί νά παρέμβει λόγω παρελεύσεως της προθεσμίας.
- 5 Δεύτερον, τό Συμβούλιο και ή Έπιτροπή προβάλλουν ότι τό αίτουσ συνδικάτο δέν απέδειξε τήν ύπαρξη συμφέροντος στην έκβαση της διαφοράς. Τά καθ' ών όργανα υπογραμμίζουν ότι οι προσφυγές αποβλέπουν στην επίδικαση άποζημιώσεων και μόνον έμμέσως προβάλλουν τό ζήτημα πού φαίνεται ότι ενδιαφέρει τό αίτουσ σωματείο, δηλαδή τό κύρος των διατάξεων περί καθορισμού της τιμής

του σκληρού σιταριού, καθόσον οι διατάξεις αυτές μπορούν να έχουν επίπτωση στη δραστηριότητα των προσφευγουσών επιχειρήσεων και επομένως στο μέγεθος της απασχολήσεως.

Σκεπτικό

- 6 Κατά τούς όρους του άρθρου 37 εδάφιο 2 του Όργανισμού του Δικαστηρίου, τό δικαίωμα παρεμβάσεως ανήκει σέ κάθε πρόσωπο πού «δικαιολογεί συμφέρον στην επίλυση τής διαφοράς πού έχει υποβληθεί στό Δικαστήριο».
- 7 Ἡ ὑπαρξη του συμφέροντος αὐτου πρέπει νά ἐκτιμᾶται σέ σχέση μέ τό ἀντικείμενο τής προσφυγῆς, ἡ ὁποία, στή συγκεκριμένη περίπτωση, ἀποβλέπει στην ἀποκατάσταση τής ζημίας πού οι προσφεύγουσες ἰσχυρίζονται ὅτι υπέστησαν, λόγω μὴ κατάλληλου καθορισμοῦ τής τιμῆς του σκληροῦ σιταριοῦ ἀπό τήν Κοινότητα.
- 8 Τό αἰτοῦν συνδικάτο, ὑπό τήν ιδιότητά του ὡς ἀντιπροσωπευτική ὀργάνωση τῶν ἐργαζομένων στό βιομηχανικό τομέα, στὸν ὁποῖο ἀνήκουν οι προσφεύγουσες ἐπιχειρήσεις, δέν ἔχει εἰδικό συμφέρον στην ἐνδεχόμενη ἐπιδίκαση ἀποζημιώσεως στίς ἐπιχειρήσεις αὐτές. Ὁ σκοπός τής παρεμβάσεως του συνίσταται στην ὑποστήριξη ἐνδίκης προσφυγῆς, ἡ ὁποία, σέ περίπτωση εὐδοκίμησης, θά μπορούσε νά ἔχει εὐνοϊκό ἀποτέλεσμα γιά τήν οἰκονομική εὐημερία τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρήσεων καί ἐπομένως στό ἐπίπεδο ἀπασχολήσεως μέσα σ' αὐτές.
- 9 Ἐνα τέτοιο συμφέρον, ἔμμεσο καί ἀπομακρυσμένο, δέ φαίνεται νά ἀρκεῖ γιά νά δικαιολογήσει παρέμβαση στή δίκη.
- 10 Γιά τούς λόγους αὐτούς, καί χωρίς νά παρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως του δικονομικῆς φύσεως ζητήματος πού ἔθεσαν τό Συμβούλιο καί ἡ Ἐπιτροπή, καί πού προκύπτει ἀπό τό γεγονός ὅτι τό αἰτοῦν συνδικάτο δέν μπορεῖ, λόγω παρελεύσεως τής προθεσμίας, νά παρέμβει σέ ὄλες τίς συνενωθεῖσες ὑποθέσεις ἐκτός ἀπό τήν πιό πρόσφατη, ἡ παρέμβαση πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, P. Pescatore, Mackenzie Stuart και T. Koopmans, προέδρους τμημάτων, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait, O. Due και U. Everling, δικαστές,

γενικός εισαγγελεύς: G. Reischl
γραμματεύς: A. Van Houtte

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τήν παρέμβαση.**
- 2) Καταδικάζει τό παρεμβαίνον στά έξοδα τής διαδικασίας παρεμβάσεως.**

Λουξεμβούργο, 8 Ἀπριλίου 1981.

Ὁ γραμματεὺς
A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος
J. Mertens de Wilmars